

Düşmanına ihtiyaç duymak...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 17 Mayıs 2021 16:15 -

Birbirlerine sürekli düşman olan taraflar giderek birbirlerine benzerler.

Romanın adını hatırlamıyorum; Yaşar Kemal'in Akçasazın Ağaları olabilir. Burada birbirine düşman iki tarafın nasıl benzeştikleri anlatılıyordu.

Bunun güncel örneği İsrail-Hamas ilişkisi olsa gerektir. Taraflar karşılıklı olarak politikalarını birbirlerinin varlığı sayesinde yürütüyorlar.

İsrail'in Siyonist politikalarına yönelik her eleştiri anti semitizm gerekçesiyle reddediliyor. Burada Hamas'ın anti semitizmi kurtarıcı bir örnektir.

Tersi de geçerlidir.

Hamas İsrail'e karşı düşmanlığı sürekli körüklüyor ve bu da sık olarak Yahudi düşmanlığına dönüşüyor. Hamas Filistinliler arasında farklı görüşte olanları İsrail'e karşı eylemleriyle sindiriyor.

Hamas gelişmek ve güçlenmek için İsrail'e muhtaçtır.

İki konuda Hamas ve İsrail yönetimlerinin tutumları üzerinde duralım.

İlki, canlı bombalardır. Bunlar özellikle Telaviv gibi büyük kentlere gelip, belediye otobüsünde veya bir kahvede kendini havaya uçurur ve çok sayıda kişiyi de öldürürdü.

Düşmanına ihtiyaç duymak...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 17 Mayıs 2021 16:15 -

Ölen Filistinli hangi Filistinli gruba bağlıysa, örgüt ailesine maaş bağlardı.

İsrail de kişinin ailesinin evini yıkardı.

İkinci örnek şimdi yaşanıyor.

Hamas İsrail'e çok sayıda roket fırlatıyor. Bunlar kısa menzilli roketlerdir.

İsrail de oldukça pahalı ve "demir kubbe" adı verilen bir roketsavar sistemiyle kendini koruyor.

Bu sistem etkili ama çok pahalıdır. Bu nedenle İsrail ordusu ancak yerleşim bölgelerine düşecek olan roketleri havada imha etmek için bu sistemi çalıştırmaktadır.

Yapılan açıklamaya göre son birkaç gündür atılan roketlerin yüzde 85-90'i imha edilebilmiştir.

Bu durumda Hamas neden roket göndermeyi sürdürmektedir?

Sistemin kapasitesini aşılabileceği düşünülerek mümkün olduğu kadar fazla roket atılmakta ve bunlardan bazıları savunma sistemini aşabilmekte, İsrail halkından ölenler olmaktadır.

Bu roketlerin hedefi askeri tesisler ya da ordu birlikleri değildir. Çok sayıda ve artık nereye düşerse diye düşünülerek atılmaktadır. Büyük çoğunluk havada imha edilirken, roketlerin küçük bölümü –artık neresi olursa- hedefi bulmaktadır.

Düşmanına ihtiyaç duymak...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 17 Mayıs 2021 16:15 -

İsrail de karşılığında roket rampalarını bombalamakta ve bunlar da genellikle insanların oturdukları binalarda bulunduğu için insan kayıpları olmaktadır.

İki taraf da gelecekte radikal değişim göstermedikçe savaş aralıklarla sürecektir.

Arabulucular atanacak, barış görüşmeleri yapılacaktır ve değişen bir şey olmayacaktır.

İhtiyaç duyan taraf provokasyonu başlatacak, karşı taraf cevap verecek ve çatışma gerçekleşecektir. Ardından yeni bir çatışmaya kadar silahlar susacaktır. Bir süre sonra yeniden başlayacaktır...

73 yıldır aralıklarla süren savaş daha yıllarca sürecektir gibi görünüyor.

İsrail'in savaşa ihtiyacı vardır, Hamas ve benzeri Filistinli örgütlerin de öyledir.

İsrail'i, Hamas veya benzeri örgütü ya da iki tarafın tutumunu da protesto edebilirsiniz ve bu yıllarca sürebilir, sürmektedir de...

Taraflardan birisi bu çemberden çıkmayı göze almadıkça ve karşı tarafı da buna zorlamadıkça savaş aralıklarla sürecektir.

Geçmişte İsrail ve Filistin tarafından böyle bir girişim olmuştu.

1993 yılında Başbakan Rabin ile FKÖ Başkanı Arafat arasında Oslo Antlaşması imzalandı,

Düşmanına ihtiyaç duymak...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 17 Mayıs 2021 16:15 -

taraflar arasında çatışmanın duracağı umudu belirdi ama olmadı. Bu antlaşmayla taraflar birbirlerini karşılıklı olarak tanıyorlar ve barış içinde bir arada yaşamaya karar veriyorlardı.

Rabin fanatik dinci bir Yahudi tarafından "ihamet" suçlamasıyla öldürülürken, Arafat da islamcı örgütler ve Suriye gibi devletler tarafından "hain" ilan edilecekti.

O Suriye ki ordusunun halkına karşı savaşmaktan başka becerisi yoktu, İsrail'e karşı sadece yenilmişti, Esad yönetimi Filistin hareketini sürekli kullanmaya çalışmıştı ve olası bir barış hiç işine gelmezdi.

Rabin İsrail'in zaferiyle sonuçlanan 6 gün savaşında Genelkurmay Başkanıydı ve İsrail'in işgal gücü olarak geniş bir alanda yaşayamayacağını ilk anlayan kişiydi.

Filistinlilere sempati duyduğunu hiç sanmıyorum, İsrail'in çıkarlarını gözetiyordu ve "işgal edilen topraklardaki Araplar sürekli dışlanarak yaşanmaz" diye düşünüyordu. Bu bağlamda İsrail nüfusunun bir bölümünün işgal edilen topraklarda yeni yerleşim birimleri kurmasına karşı çıkıyordu. Yapılan tarihte kolonizasyon diye bilinen politikadır. İşgal edersiniz, yerlileri kovarsınız, yerleşirsiniz ve zamanla toprağın kendinizin olduğunu iddia edersiniz.

Şoförün kaza olacağını ilk anlayan kişi olması gibi, askeri sorumlu da kazanılan savaştan sonra "bu iş böyle yürümez"i anlamıştı.

Devamı gelemedi...

Bundan sonra gelmesi de çok zordur...

Düşmanına ihtiyaç duymak...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 17 Mayıs 2021 16:15 -
